

Mødet genoptoges kl. 15.10

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Der skal ikke herske tvivl om, at indsatsen over for hormonforstyrrende stoffer er et højt prioriteret område for regeringen. Vi arbejder med en målrettet indsats over for hormonforstyrrende stoffer, som bygger på en strategi, som vi tidligere har fastlagt i Miljø- og Planlægningsudvalget.

Kl. 15.10

Den strategi har tre strenge, som samlet set er nødvendige for at sikre den optimale indsats. Først og fremmest skal vi have mere viden om årsagssammenhænge og effekter. Derudover er udvikling af internationalt anerkendte testmetoder og kriterier for hormonforstyrrende stoffer vigtige for at nå til den tredje streng, som så er regulering.

Lad mig slå fast, at der for mig at se er tale om et internationalt og komplekst problem, som også kræver internationalt samarbejde og en fælles indsats. Problemerne med hormonforstyrrende stoffer kan ikke løses alene i Danmark. Danmark har allerede nu ydet og yder fortsat en betydelig international indsats på området. Det gør vi forskningsmæssigt, det gør vi i forbindelse med udvikling af testmetoder og kriterier, og det gør vi på det reguleringsmæssige område.

Selvfølgelig har vi også mulighed for at iværksætte nationale initiativer som f.eks. forbud og grønne afgifter, men som sagt er regeringen af den opfattelse, at det er den internationale indsats, der batter i det lange løb. Der er allerede afgifter på ftalater i en lang række produkter, men jeg har bedt Miljøstyrelsen om nærmere at vurdere effekten af denne afgift sammen med Skatteministeriet, og der er gået en dialog i gang mellem Miljøstyrelsen og skatteministeren specifikt med henblik på at vurdere denne ftalatafgift. Så kan den vurdering sammen med ny viden fra EU om ftalaterne danne grundlag for den videre indsats.

Jeg tror, at vi kan blive enige om, at brugen af afgifter kun er fornuftig, hvis den har en effekt på forbruget. Ellers er det bare en ny skat uden formål.

Efter min bedste overbevisning vil en afgift på f.eks. kosmetik ikke i sig selv ændre forbrugernes valg. Den type valg er nemlig mere styret

af andre hensyn end prisen, og her tænker jeg f.eks. på markedsføring og ønsket om at have bestemte mærkevarer. Endelig må vi ikke glemme, at der ikke er proportionalitet mellem prisen på kosmetikproduktet og prisen på de enkelte kemikalieråvarer, der anvendes i produktionen.

Hvad gør Danmark så på f.eks. kosmetikområdet? Ja, der arbejder vi løbende for at få hormonforstyrrende stoffer i kosmetik reguleret i EU. Allerede nu er der i EU forbud mod anvendelse af de stoffer, der er klassificerede for at have effekter på fostre og forplantningsevne. Det betyder f.eks., at den meget begrænsede anvendelse af klassificerede ftalater i neglelak allerede er på vej ud.

Når man taler om kosmetik, fremhæver man også ofte parabener og syntetiske muskforbindelser, og det er rigtigt, at visse parabener og syntetiske muskforbindelser er mistænkt for at have hormonforstyrrende egenskaber.

Jeg ved, at Miljøstyrelsen følger udviklingen på det område meget tæt, og så snart vi får oplysninger om nye undersøgelser af stoffer med hormonforstyrrende egenskaber, sender vi dem til EU-Kommissionen, så effekterne og stofferne anvendelse i forskellige produkter kan vurderes. Det betyder, at Den Videnskabelige Komité for Forbrugerprodukter, når det drejer sig om stoffer, der indgår i kosmetik, vurderer anvendelsen i kosmetiske produkter.

Andre reguleringer spiller også ind, når det drejer sig om kemikalier. F.eks. fastsættes kravene om anvendelse af denatureringsmidler i alkohol af told- og skattemyndighederne i produktionslandet. Et af de mest anvendte denatureringsmidler er ftalaten DEP, der i mange EU-lande er tilladt til anvendelse i sprit. Det er den for at undgå misbrug af den afgiftsfrie sprit til drikkevarer. Danske producenter af kosmetiske produkter har imidlertid oplyst til Miljøstyrelsen, at de er gået over til andre denatureringsmidler, selv om anvendelsen er vurderet sikker af EU's Videnskabelige Komité for Forbrugerprodukter.

Jeg vil også gerne understrege, at der er en lang række initiativer på vej. I forbindelse med EU's risikovurdering af DEP arbejdes der allerede på at begrænse risikoen ved at nedsætte baggrundsbelastningen og særligt vurdere behovet for at begrænse udsættelsen gennem medicinsk udstyr og fødevareremballage. For fødevareremballage er der allerede grænser for, hvor meget der må afgives, og udsættelsen for ftalater gennem fødevarer bliver i øjeblikket vurderet af Den Videnskabelige Komité for Fødevarer.